

Hannelena Jacobsen, sum hevur arbeitt í Sjóvinnubankanum í Havn síðan 1975, grunaði einki, tá hon ein dag í seinastu viku varð kallað upp til stjóran. Tá fekk hon boðini: At hon varð útnevnd til deildarstjóra fyri tænaðu- og gjaldoyrisdeildunum og avgreiðsludeildunum í Havn og á Argjum. Hetta var ein tíma fyri, at bankin sendi tíðindini út um umskipanina í leiðsluni. Tað er vanlig, eisini aðrastaðni, at fólkinu ikki fáa at vita tað fyrr, tá tey verða flutt í hægri starv.

Hetta kom heilt óvæntað á Hannelenu. Onkur annar kundur fingið starvið. Hinegin skuldi hon verið væl og virðisliga før fyri at røkt starvið.

MEIRA UTBUGVING

Frá tí degi hon á fyrsta sinni trein inn í bankaheimin fyri 25 árum síðan, hevur hon lagt dent á at fingið sær meira útbugving. Hon hevur tikið allar útbugvingarnar í bankaskúlanum og hevur fylgt fleiri skeiðum við sjálvlestri í frítíðini. Bankaskúlin er strævin, tí tað krevur at lesa minst tveir tímar um dagin heima. Og hon heldur fram við at ognar sær vitan. Nú er tað mest til stuttleikar, at hon gongur á handilsskúlanum um kvöldið og lærir um leiðslu og samstarv. Henni dæmar at ganga í skúla.

- Men tann, sum ætlar sær frameftir, noyðist at fáa sær teoretiska vitan. Bæði fyri ikki at verða aftursetta av hinum við útbugving, fyri at røkjasítarbeiði til fulnar og fyri at kunna geva viðskiftafólkunum, sum eisini eru væl útbugvin, bestu tænastuna, sigur Hannelena.

Hon dylur ikki, at hon altíð hevur havt ambítiónir.

BYRJADI BEINANVEGIN

Í 1966 flutti hon til Danmarkar, tá maðurin fór niður at fáa sær útbugving. Hon kundi tá tað sama fara í læru. Tey bæði og dóttirin spáaðu ein dag oman á Kgs. Nytorv. Hon fór fyrst inn á tryggingina at spyrja eftir einum læriplássi, ið lýst var við í bløðunum. Tað starvið var longu sett. Síðan royndi hon Handelsbanken, fór inn og spurdi eftir starvsfólka-leiðaranum. Tað var leyst og liðugt beinanvegin, og hon kundi byrja tveir vikur seinni.

Í Handelsbanken, sum nú eitur Den Danske Bank, fekk hon sína grundbanka-útbugving og arbeiddi hon har, til hon í 1975 flutti aftur til Føroya við familjuni.

Hannelena var ikki smáðin og fór beint til Rasmus Olsen, stjóra í Sjóvinnubankanum, at spyrja

Vit mugu vilja nakað sjálvar

sigur Hannelena Jacobsen, sum í seinastu viku varð útnevnd til deildarstjóra í Sjóvinnubankanum. Hon fýlist á, at ov fá konufólk hava ambítiónir

um arbeidi. Eisini tá bar væl til, og hon byrjaði longu dagin eftir.

Øll hesi árinu hevur hon arbeitt í Sjóvinnubankanum. Fyri fimm árum síðan

fór hon eitt petti upp eftir á stiganum og fekk ábyrgdina av høvuðskassanum og av

Nýggi deildarstjórin er ættað av Selatrað og er 45 ára gomul

starvsfólkunum við kassarar á deildini á Konga-brúnni. Tað álitisstarvið fylgdi við henni, tá hon flutti niðan í nýggju deildina við R. C. Effersøesgøtu.

STUTT LIGT AT VERA FYRST

Hannelena er fegin um at verða útnevnd til deildarstjóra. Fyrsta kvinna, sum nakrantíð er komin so langt upp eftir í bankans leiðslu. Hon heldur tað vera stuttligt, at vera tann fyrsta.

- Bankar allastaðni eru næstan bara stýrdir av monnum. Tað er ikki bara í Føroyum. Tá vit koma út í onnur lond og hitta bankaleiðarar er altíð fólkið at kalla bara menn. Kvinnurnar kunnu teljast á einari hond, sigur nýggi deildarleiðarin.

KREVUR ARBEIÐI

Hon heldur, at kvinnurnar fyri ein part sjálvar eru sekar í, at tað næstan bara eru menn, sum leiða bankarnar. Kvinnurnar hava ikki somu ambítiónir sum menninir. Men hon skundar sær at leggja afturat, at tað eisini eru aðrar orsøkir.

- Tað er nú einaferð til-lutað okkum at eiga børn, og flestu kvinnur, sum arbeidda úti, hava tvey arbeidi. Men tað er eisini nógv í tí, at kvinnur mugu gera dupult so nógv sum menn fyri at koma fram.

Meðan børnini vóru smærri, arbeiddi Hannelena niðurstetta tíð. Hon hevði fri nakrar dagar um mánaðin og kundi tá burturav taka sær av heimi og børnum. Men tá hon fekk tilbøðið um at hava ábyrgdina av høvuðskassanum, noyddist hon at velja. Og hon valdi arbeidið, sjálvt um tað var ringt at sleppa fyrirunum við at kunna vera meira heima.

BER IKKI TIL VIÐ NIÐURSETTARI ARBEIÐSTÍÐ

- Tað mátti vera soleiðis, tí tað ber ikki til at vera leiðari og samstundis ikki vera til arbeiðis alla tíðina. Tað ber sum heild ikki til at arbeidda niðurstetta tíð, um ein ætlar nakað meira, sigur Hannelena.

Tað er strævið at hava eitt slíkt arbeidi og samstundis hava heim og børn. Tað krevur í hvussu er, at maðurin góðtekur tað og átkur sær sín part heima. Hannelena sigur, at hjá teimum var tað soleiðis, at hon og maðurin býttu arbeidið millum sín. Hon fór avstað við barninum um morgunin, og hann fór eftir teimum aftur, tí hon sat við kassan og slapp ikki altíð heim ávísar tíð.

Framhald á síðu 4